Första söndagen i fastan

Anne Henriksson

Rubrik: Prövningens stund
Evangelium: Matt 4:1–11

Efter Jesu dop så var han i öknen i 40 dagar för att fasta och be. Efter dessa dagar frestades han av djävulen och han bestod provet.

Vår fasta är också 40 dagar, men vi kan ibland tycka att vår ökenvandring är betydligt längre.
Ökenpärlan på Frälsarkransen kommer efter doppärlan. Det är bara en tystnadspärla emellan. När vi sagt ja till Gud och tror att allt är frid och fröjd kan det hända att vi får uppleva svårigheter. Det kan vara sorg, ensamhet eller som nu pandemi. Vi undrar hur vi ska kunna klara det. Vi vill gärna slippa. När orden i i våra böner inte räcker får vi tumma på ökenpärlan.

Sorgen, ensamheten är vår öken. Den öken som vi delar med många, också med Jesus. Men mitt i öknen finns oaser. Mitt i det svåra finns små ljusglimtar att glädja sig åt.

Vår ökenvandring kan göra oss till bättre människor. Den ger en mognad som gör att vi kan förstå andra. Framförallt är vi inte ensamma. Jesus vandrar med oss i vår öken och han motstod frestelsen att slippa undan. Just för att vara med oss. Jesus har varit där före oss.

Han gick in i vår kamp på jorden.

Bön: O Gud, du som i Kristus vet
hur det är att prövas i öknen.
Tack för källorna i livets torka.
Hjälp oss idag att få vara källor för varandra.
I Jesu Kristi namn. Amen.